

บทที่ 2

หน้าที่และบทบาทของหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์เป็นช่องทางการสื่อสารสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างผู้ส่งสาร กับผู้รับสาร โดยมีผู้สื่อข่าว ผู้เขียนเรื่องราวต่างๆ ในหนังสือพิมพ์เป็นนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper) ความเชื่อมโยงนี้ทำให้หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อสังคมเป็นอย่างมาก และเป็นภาคสะท้อนของสังคมด้วย บทบาท หน้าที่^{*} พื้นฐานของหนังสือพิมพ์ จึงเป็นการสื่อสารไปยังประชาชนว่า มีอะไรเกิดขึ้นบ้างในสังคม ขณะนี้กันในสังคมทำอะไร คิดอะไร และรู้สึกอย่างไร หนังสือพิมพ์ได้ถูกยกเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญของสังคมซึ่งมีการกิจต่างๆ มากมาย

หน้าที่ของหนังสือพิมพ์

Adolph S. Ochs (Edwin Emery and others 1965 : 91) เขียนไว้ในหนังสือพิมพ์ The Times เมื่อปี ค.ศ. 1896 ว่า หนังสือพิมพ์จะสื่อข่าวโดยปราศจากความกลัวและการสรรเสริฐ (Fear and Favor) และหนังสือพิมพ์จะเป็นเวที (Forum) สำหรับคุณธรรมต่างๆ จากสาธารณะและเชิญชวนผู้มีสติปัญญามาอภิปรายให้ความเห็นต่างๆ บนหน้าหนังสือพิมพ์

Collier's Encyclopedia (Collier's Encyclopedia Vol. 17 : 456) ได้อธิบายไว้ว่า บทบาท หน้าที่พื้นฐานของหนังสือพิมพ์คือ การสื่อสารไปยังมนุษยชาติถึงการกระทำ ความคิด ความรู้สึก และความเป็นไปของมนุษยชาติตัวบุคคล ดังนั้น นักหนังสือพิมพ์จึงต้องเป็นผู้ที่ฉลาด รอบรู้ ช่างสังเกต และมีความคิดเชิงเหตุผล ในขณะเดียวกันสังคมก็ต้องการผู้อ่านที่มี

* บทบาท (Role) และหน้าที่ (Function) ในทางสังคมศาสตร์เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และมักใช้ควบคู่กันไป

คำว่า Role หมายถึง บทบาท หน้าที่ ภารกิจ (A New English-Thai Dictionary : 881) คำว่า Function หมายถึง Role, Duty, Work (Webster's Third New International Dictionary : 920)

คุณสมบัติเหล่านี้ด้วย ได้มีนักวิชาการหลายท่านเสนอหน้าที่ของสื่อมวลชนไว้มากมายหลายประการ ซึ่งพอจะประมาณว่าได้ดังนี้

1. การให้ข่าวสาร (To Inform)
2. การให้ความคิดเห็น (To Give Opinion)
3. การให้ความรู้ (To Educate)
4. การให้ความบันเทิง (To Entertain)
5. เป็นสื่อในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ (To Advertise and Public Relations)

1. การให้ข่าวสาร (To Inform)

การให้ข่าวสาร ได้แก่ การสืบเสาะแสวงหาข้อมูลอย่างถูกต้อง ครบถ้วนรอบด้าน และนำเสนอให้ประชาชนได้ทราบตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น โดยไม่ต้องวิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นใดๆ ส่วนการที่ผู้อ่านจะมีความเห็นหรือคิดอย่างไรต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อยู่ที่การวินิจฉัยของผู้อ่านเป็นสำคัญ รูปแบบของการให้ข่าวสารนี้ หนังสือพิมพ์อาจทำโดยการเสนอข่าว (News) สารคดี ประกาศแจ้งความ หรืออื่นๆ ก็ได้

2. การให้ความคิดเห็น(To Give Opinion)

การให้ความคิดเห็นเกิดจากการวิเคราะห์และแปลความ (Analysis and Interpretation) ออกมานเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ ให้ความเห็นต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการให้คุณค่าของข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นการเชื่อมโยงข้อเท็จจริงเข้ากับทัศนคติของผู้เขียนเพื่อสนับสนุนต่ออบรมศรัทธา หรือสภาพแวดล้อมของสังคมในขณะนั้น ความเห็นนี้อาจจะมาจากคนในกองบรรณาธิการหรือคนนอกก็ได้ ตัวอย่างของข้อเขียนเหล่านี้ ได้แก่ บทความนิตยสาร บทความ นิตยสาร บทความ และคอลัมน์ต่างๆ

3. การให้ความรู้ (To Educate)

นอกจากการรายงานข้อเท็จจริงแล้ว การแสดงความคิดเห็นแล้ว หนังสือพิมพ์ยังให้ความรู้แก่ผู้อ่านได้ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ความรู้ทางตรงปราศจากอยู่ทั่วไปในข้อเขียนต่างๆ เช่น สารคดี บทความ คอลัมน์ฯลฯ ความรู้ทางอ้อมมีแทรกอยู่มากมาย ความรู้เหล่านี้มีทั้ง เรื่องทางวิชาการ ค่านิยม กฎหมาย สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์

วัฒนธรรม และนิยมธรรม ฯลฯ การเสนอเรื่องต่างๆ เหล่านี้เป็นการถ่ายทอดวิทยาการจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ถ้าเราขอนำไปศึกษาเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ในอดีตเราจะพบประวัติศาสตร์ทางความคิดของสังคมในยุคที่ผ่านๆ มาเป็นจำนวนมาก

4. การให้ความบันเทิง (To Entertain)

ผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ยอมต้องการผ่อนคลายความเคร่งเครียดจากเนื้อหาหนักๆ ทั้งหลาย หนังสือพิมพ์จึงจำเป็นต้องมีเนื้อหาเพื่อความบันเทิงไว้ด้วยเสมอ เนื้อหาเหล่านี้อาจปรากฏในรูปแบบของการถูน เรื่องสั้น สารคดี คอลัมน์ การแทรกอารมณ์ขันในข้อเขียนต่างๆ การเสนอข่าวในแวดวงบันเทิง ตลอดจนการนำเสนอข่าวของละครโทรทัศน์มาตีพิมพ์ล่วงหน้า ในหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีผู้อ่านจำนวนมากอ่านทั้งความสนุก ก่อนถูกโทรทัศน์ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์มีความต้องการแตกต่างกันไป บางคนชอบอ่านข่าว บางคนชอบความคิดเห็น บางคนชอบความบันเทิง แต่โดยทั่วไปผู้อ่านมีความต้องการคลายๆ อย่าง เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ การให้ความบันเทิงจึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของหนังสือพิมพ์

5. เป็นสื่อในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (To Advertise and Public Relations)

การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ถือเป็นการบริการชุมชนอย่างหนึ่ง หนังสือพิมพ์ยอมต้องการเป็นสื่อเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องราวที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น การอุทิศเนื้อที่ในการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง การตีพิมพ์สารคดี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว การเสนอโครงการเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมในด้านของการโฆษณา โฆษณาที่ดีช่วยให้ผู้อ่านรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ การโฆษณาเป็นแหล่งรายได้หลักของหนังสือพิมพ์ การที่หนังสือพิมพ์จะดำเนินธุรกิจอยู่ได้ย่อมต้องอาศัยเงินจากค่าโฆษณา ซึ่งมีจำนวนประมาณ 2 ใน 3 ของรายได้ทั้งหมดด้านการที่จะขายเนื้อที่โฆษณาให้มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับจำนวนจำหน่ายของหนังสือพิมพ์

บทบาทของหนังสือพิมพ์

จากหน้าที่ต่างๆ ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคม สิ่งที่หนังสือพิมพ์เสนอแนะได้มีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมนั้น Edwin Emery (Edwin Emery and other 1965 : 174) กล่าวว่า ถ้าสื่อมวลชนทำหน้าที่ได้ดี จะถูก

เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตในชุมชน (Community Life) และหากจะจำแนกส่วนประกอบของ สังคมออกเป็น ส่วนประกอบทางด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมแล้ว หนังสือพิมพ์มีบทบาทเข้าไปเกี่ยวข้องกับความเป็นไปของทุกส่วน เช่น เป็นสื่อกลางในการเสนอ ข่าวสารของรัฐบาลให้ประชาชนได้รับทราบ การให้ความรู้ทางด้านการเมือง การให้ข่าวสาร ด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอาชีพแก่ชุมชน การให้การศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส การนำเสนอ ปัญหาของสังคมเพื่อการแก้ไข เป็นต้น

นอกจากหน้าที่ทั้ง 5 ประการแล้วในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนยังคาดหวังว่า หนังสือพิมพ์จะมีบทบาทในสังคม ดังนี้

1. บทบาทการเป็นนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper)
2. บทบาทการเป็นผู้แจ้งข่าวสาร (Informer)
3. บทบาทการเป็นสุนัขyan (Watchdog)
4. บทบาทการรับเรื่องราวร้องทุกข์ (Ombudsman)
5. บทบาทการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Changing Agent)

1. บทบาทการเป็น นายทวารข่าวสาร (Gatekeeper)

การใช้คำว่า Gatekeeper เพื่อแสดงให้เห็นว่า กว่าที่ข่าวสารจะปรากฏบนหน้า หนังสือพิมพ์ได้นั้น จะมีประ掏หรือ ด่านตรวจเป็นขั้นๆ ตามลำดับ เริ่มจากบรรณาธิการสั่งให้ ผู้สื่อข่าวไปทำข่าวหรือผู้สื่อข่าวจะต้องตัดสินใจว่าจะเลือกทำข่าวอะไร และไปหาข้อมูลที่ ไหน จากใครบ้าง สื่อมวลชนทุกประเภทจะมีนายทวารข่าวสารอยู่ด้านขั้นตอนต่างๆ ของการ ทำงาน ตั้งแต่การที่ผู้สื่อข่าวเลือกว่าจะสื่อข่าวใด หรือไม่ ผู้เรียนเรียงข่าว (Rewriter) เขียนข่าว ได้ตรงตามที่ผู้สื่อข่าวสั่งมาหรือไม่ หรือตั้งใจตัดตอน เปิดบันเปลี่ยนเพิ่มเติมข้อมูลใด นอก จากนี้บรรณาธิการ (Editor) จะใช้วิจารณญาณของตนในการประเมิน และตัดสินใจว่าจะตี พิมพ์ข่าวสารนั้นๆ หรือไม่ เมื่อได้บันหน้าใหม่ของหนังสือพิมพ์ การเปิดประ掏ให้ข่าวสาร ได้ นับว่าเป็นการควบคุมการให้ลงของข่าวสารต่อสาธารณะ ประชาชนถูกกำหนดเรื่องที่จะ รับรู้โดยสื่อมวลชน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ในฐานะนายทวารข่าวสาร จะต้องใช้วิจารณญาณที่ดี บันพื้นฐานของความถูกต้อง เที่ยงธรรม

2. บทบาทการเป็นผู้แจ้งข่าวสาร (Informer)

บทบาทนี้หนังสือพิมพ์จะเข้าไปในชุมชนต่างๆ และนำข้อมูลต่างๆ มาเขียนเป็นข่าว บทความ สารคดี ฯลฯ เพื่อแจ้งให้ประชาชนได้รับรู้ ข้อได้เปรียบของหนังสือพิมพ์ คือ สามารถแจ้งข่าวสารได้อย่างวินิเคราะห์เจาะลึกมากกว่าวิทยุและโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์สามารถค้นหาข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วนำมารายงานข่าว (Report) อธิบาย (Explain) แปลความหมาย (Interpret) หรือวิเคราะห์ (Analyse) ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอหลากหลายและน่าสนใจ หนังสือพิมพ์อาจจะทำหน้าที่อธิบายรายละเอียดของกฎหมาย รณรงค์ให้มีการรักษาสิ่งแวดล้อม และชี้ให้เห็นแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตหลังปี ค.ศ. 2000 ที่เกิดจากสื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ ดังนั้น การแจ้งข่าวสารที่เหมาะสม จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้และความคิดเห็นทันโลก

3. บทบาทการเป็นสุนัขยาม (Watchdog)

ในสังคมประชาธิปไตย ประชาชนควรมีสิทธิมีเสียงในกิจกรรมสาธารณะ โดยวิธีการที่ถูกต้อง เช่น สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง สิทธิในการแสดงประชามติ และการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวที่ตนสนใจ ทั้งนี้โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น การที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ย่อมต้องอาศัยสื่อมวลชนในการแจ้งข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตรงไปตรงมาและมากพอ ซึ่งการเสนอข่าวสารในระดับที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจ สื่อมวลชนต้องฝ่าจับตาดูการทำงานของรัฐบาลว่าทำงานตามนโยบายที่แฉลงไว้อย่างสุจริตหรือไม่ สื่อมวลชนต้องติดตามดูการทำงานของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในสังคม ว่าทำงานอย่างถูกต้องตามกำหนดของกฎหมายหรือไม่

การเป็นสุนัขยามเปรียบเสมือนการเป็นหมาเฝ้าบ้าน ที่คอยจับตามมิให้มีเหตุการณ์ผิดปกติเกิดขึ้น ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีผู้ร้ายเข้าบ้าน จะรีบส่งเสียงเตือน สื่อมวลชนจึงเป็นผู้เตือนภัย เมื่อมีเหตุที่คาดว่าจะเกิดการคอร์ปชั่น การใช้เงินภาษีไปในทางที่ไม่สมควร หรือการกระทำอันไม่ถูกต้องต่างๆ

4. บทบาทการรับเรื่องราวร้องทุกข์ (Ombudsman)

บทบาทนี้ได้แก่การที่หนังสือพิมพ์ปฏิบัติดนเป็นแหล่งในการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนต่างๆ จากประชาชน จากนั้นจึงไปสืบหาข้อมูล แล้วนำมารายงานเป็นข่าว บทความ สารคดี การถูน หรือข้อเขียนต่างๆ เรื่องที่ร้องเรียนไปยังหนังสือพิมพ์อาจเป็นไปโดยเบ็ดเตล็ด ให้รับการตีพิมพ์ใน columน์ต่างๆ หรืออาจจะไม่เบ็ดเตล็ดหนังสือพิมพ์ใช้ข้อมูลสำหรับสืบข่าวต่อไป หนังสือพิมพ์มักจะสนใจ เรื่องราวจากการร้องทุกข์ เพราะว่าหากการเป็นที่พึงของสาธารณะแล้ว หนังสือพิมพ์มักได้เบาะแสตๆ เพื่อการสืบข่าวหรือเขียนเรื่องต่อไป ในหลายๆ กรณี เรื่องที่ร้องทุกข์มักเป็นเรื่องที่ประชาชนได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่มีส่วนรู้เห็น เช่น โรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสียลงลำน้ำสาธารณะนานนับปี โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐมาดูแล เป็นต้น

บทบาทอีกด้านหนึ่งของการเป็น Ombudsman คือ การที่หนังสือพิมพ์ทำหน้าที่รายงานค์ให้สังคมคิดขึ้น เมื่อสังคมหรือประเทศชาติประสบปัญหา เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาแพง ประเทศไทยต้องเสียเงินตราต่างประเทศจำนวนมาก ดังนั้น หนังสือพิมพ์ควรรายงานค์ให้ประชาชนรู้จักประหยั่นน้ำมัน การรายงานค์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้วุฒิบากจัดสวัสดิการสังคมที่ดีขึ้น ให้มีการปฏิรูปการศึกษา ให้มีการแก้กฎหมาย หรือให้บริษัทเอกชนไม่ค้ากำไรจนเกินควร ฯลฯ ด้านแต่เป็นบทบาทด้าน Ombudsman ที่สำคัญ

5. บทบาทการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Changing Agent)

“สื่อมวลชนสามารถเป็นตัวกลางในการกล่่อเมเกลาสังคมไปในแนวทางหนึ่งๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไปภายใต้สภาพแวดล้อมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม” (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533 น. 322) การที่ประชาชนรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำ ย่อมมีอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรม การสะสมข้อมูลต่างๆ เป็นที่มาของการตัดสินใจ ซึ่งสามารถสร้างให้เกิดสาธารณะที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงนั้นอาจจะเป็นไปในแนวที่พึงประสงค์ของสังคมหรือไม่ก็ได้ เช่น การที่สื่อเผยแพร่ข้อมูลและรูปภาพ

ด้านแฟชั่น ทำให้วยรุ่นไทยนิยมแต่งกาย แต่งผุมตามวัยรุ่นตะวันตกหรือวัยรุ่นญี่ปุ่น การเสนอข่าว บทความ และข้อเขียนทางการเมือง ทำให้ประชาชนรู้จัก และกล้าใช้สิทธิที่พึงมีของตนเอง กล้ารวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องสิทธิต่างๆ อย่างเช่น การเรียกร้องประชาธิปไตยเมื่อ 14 ตุลาคม 2516 จนกระหึ่งผู้บริหารประเทศในขณะนั้นต้องஸະຕໍາແນ່ງ และเดินทางออกนอกประเทศ

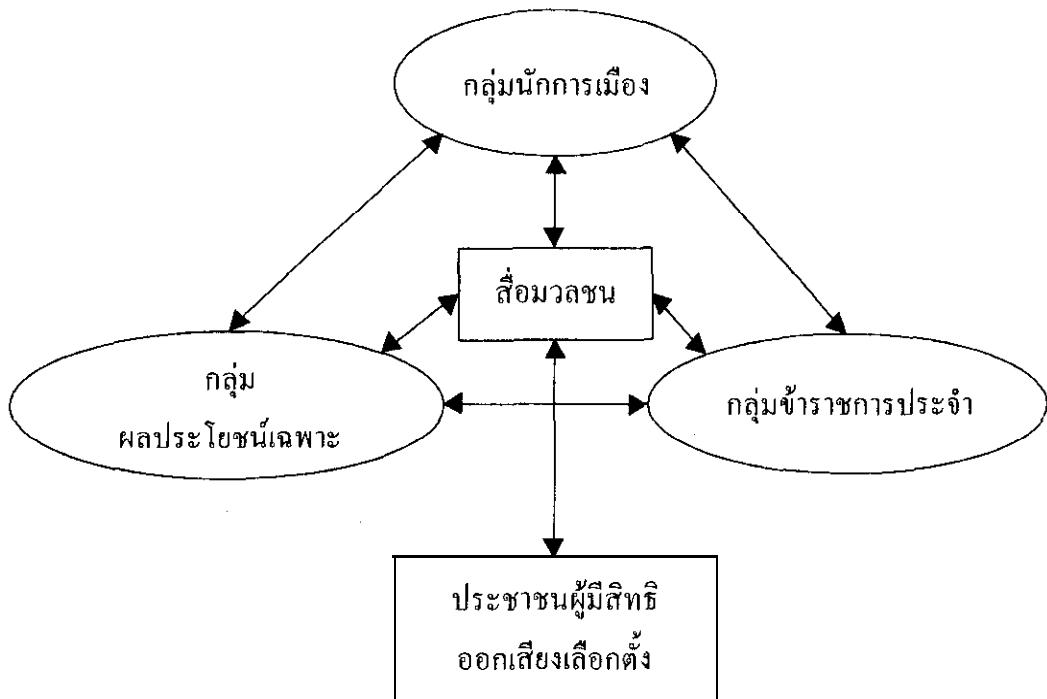
หนังสือพิมพ์นักจากให้ข้อมูลอย่างวิเคราะห์เจาะลึกแล้ว ยังมีบทบาทต่อการพัฒนาทักษะผู้บริโภคให้รู้จักเลือกใช้สินค้า และบริการ โดยปรับเปลี่ยนเทียบราคาและคุณภาพ หนังสือพิมพ์ช่วยให้ประชาชนเข้าใจและยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาประเทศ

หนังสือพิมพ์กับกลุ่มที่มีบทบาทในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

ในสังคมประชาธิปไตยแบบไทย ซึ่งเป็นระบบทุนนิยมแบบหนึ่งที่ กลุ่มคนในสังคม มีอิทธิพลต่อการชี้นำแนวทางการพัฒนาประเทศซึ่งในที่นี้จำแนกเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์เฉพาะ กลุ่มนักการเมือง และกลุ่มข้าราชการประจำ ความเคลื่อนไหวและกิจกรรมของทั้ง 3 กลุ่มนี้จะมีผลกระทบต่อประเทศชาติ ทั้งทางด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ซึ่งจะมีผลต่อชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคนในสังคมต่อไป

กลุ่มสื่อมวลชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่สะท้อนภาพของกลุ่มทั้งสามไปยังประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ และสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนกลับไปยังกลุ่ม ซึ่งย่อมมีผลต่อการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มเป็นอย่างมาก

แผนผังความสัมพันธ์ของกลุ่มต่างๆ ในสังคม

ตามแผนผังนี้ ทั้งสามกลุ่มต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน โดยมีสื่อมวลชนเป็นตัวกลาง ที่สำคัญในการสื่อข่าวสารต่างๆ แล้วรายงานสู่ประชาชน ในด้านของประชาชนจะรับทราบ ข้อมูลจากสื่อมวลชนโดยมีการสะท้อนกลับ (Feedback) เฉพาะในเรื่องที่ตนสนใจจริงๆ หรือเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่

กลุ่มพลประโยชน์เฉพาะ

คนเราทุกคนเป็นเจ้าของผลประโยชน์ที่พึงมีพึงได้ตามสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ สิทธิเหล่านี้อาจมาจากเพศ อายุ เชื้อชาติ สถานภาพทางครอบครัว การนับถือศาสนา การศึกษา อาชีพ สถานภาพการจ้างงาน การถือครองทรัพย์สิน ฯลฯ สิทธิบางอย่างมีความ

เป็นรูปธรรม เช่น สิทธิของการเป็นข้าราชการ การเป็นเจ้าของทรัพย์สิน บางอย่างมีความเป็นนามธรรม เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ความยอมรับนับถือ เป็นต้น จากสิทธินี้ แต่ละคนจึงมีผลประโยชน์ที่มีความหลากหลายและผลประโยชน์เหล่านี้ได้สร้างความพึงพอใจแก่ผู้เป็นเจ้าของ

ผลประโยชน์เหล่านี้อาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ดังนั้นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จึงพยายามดำเนินการเพื่อคงไว้ซึ่งผลประโยชน์นั้น หรือเพื่อให้ได้ผลประโยชน์เพิ่มขึ้น ตัวอย่าง เช่น ลูกจ้างรวมตัวกันเป็นสหภาพแรงงาน การรวมตัวกันเป็นสมาคมวิชาชีพต่างๆ การรวมกัน อาจจะมีลักษณะเป็นกลุ่มถาวร หรือกลุ่มเฉพาะกิจได้

ในการปฏิบัติกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะหนึ่งๆ อาจจะขัดแย้งกับอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้ เช่น กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านขัดผลประโยชน์กับกลุ่มชาวประมงปลากระตัก กลุ่มชาวนาขัดแย้งกับกลุ่มเลี้ยงกุ้งกุลาคำ การตัดสินว่าจะให้ผลประโยชน์ต่อกลุ่มใดเป็นหน้าที่ของรัฐบาล

กลุ่มผลประโยชน์หนึ่งๆ มักจะดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อพิทักษ์สิทธิ์ และผลประโยชน์ของตน แต่ยังมีนักวิชาการ นักวิชาชีพ คนที่มีความรู้ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมพยายามรวมตัวกัน เพื่อเรียกร้องสิทธิ์ ผลประโยชน์ของสังคมแทนประชาชน เช่น กลุ่มเรียกร้องสิทธิผู้บริโภค กลุ่มที่รณรงค์เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม กลุ่มที่รวมตัวกันเพื่อนำรัฐบาล ที่เป็นต้น กลุ่มเหล่านี้ถ้าดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ ใจ มักจะได้รับความนิยม ความสนับสนุนจากประชาชน

หนังสือพิมพ์กับกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะ

กลุ่มผลประโยชน์ย่อมต้องการให้สาระเด่นเข้าใจและยอมรับกิจกรรมของกลุ่ม ซึ่งจะนำไปสู่ความนิยมและการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มในโอกาสต่อไป หนังสือพิมพ์จึงเป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลมาก เนื่องจาก หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวสาร ทั้งในเชิงข่าว และเชิงวิเคราะห์ต่อ กิจกรรม ความเคลื่อนไหว และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม หนังสือพิมพ์อาจจะวิเคราะห์ ใจลึก วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของกลุ่มและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ต่อสังคม ประชาชนมักจะมีแนวโน้มเชื่อในสิ่งที่หนังสือพิมพ์เสนอ ดังนั้นกลุ่มผลประโยชน์ ที่ตลาดมักจะมองเห็นความสำคัญของสื่อและพยายามใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม การ

สร้างความสัมพันธ์ที่ดี การให้ข้อมูลมีอิสื่อต้องการ จะเป็นช่องทางให้ประชาชนรับข้อมูลจากกลุ่มได้ และประชาชนจะเชื่อข้อมูลในหนังสือพิมพ์มากกว่าข้อมูลจากสื่อที่กลุ่มผลประโยชน์ผลิตขึ้นเอง ทางกลุ่มอาจจะมีสมาชิกเพิ่มขึ้นหรือได้รับการยอมรับในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งส่งผลให้กลุ่มมีความเข้มแข็งขึ้นสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามเป้าประสงค์ได้สะดวกยิ่งขึ้น

ในด้านนโยบายหรือผลประโยชน์ระบะยา ทางกลุ่มต้องพยายามหาโอกาสเข้าไป มีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างมีระบบเกี่ยวกับผลประโยชน์ของกลุ่ม เช่น เข้าร่วมประชุมกับรัฐบาล กรณีเช่นนี้ กลุ่มผลประโยชน์จะต้องมีข้อมูลอย่างเพียงพอ มีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากทางกลุ่มกำลังเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย การแก้ไขปัญหา ตลอดจนการออกกฎหมายต่างๆ ซึ่งจะมีผลในวงกว้าง ดังนั้น กลุ่มที่มีผลประโยชน์คล้ายคลึงกัน หรือกลุ่มที่เดิมผลประโยชน์อาจจะรวมพลังเพื่อสนับสนุนหรือต่อต้าน สิ่งเหล่านี้ย่อมต้องอาศัยสื่อมวลชน การผลักดันหรือต่อต้านนโยบายใดๆ จนถึงขั้นการออกกฎหมายย่อมมีนักการเมืองเป็นผู้ตัดสินใจ การที่นักการเมืองจะตัดสินใจอย่างไร ย่อมต้องคำนึงถึงฐานเสียงของตนเองด้วย

บทบาทของสื่อมวลชนในการเปิดเผยข้อมูลของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ อย่างเป็นกลาง มีการวิเคราะห์ที่มากพอด้วยมีคุณภาพ ยอมสร้างความโปร่งใสแก่ประชาชน และมวลชนที่เป็นฐานเสียงของกลุ่มต่างๆ ด้วย การเสนอข่าวสารข้อมูลและได้รับการวิเคราะห์วิจารณ์ ผ่านสื่อมวลชนอย่างมากพอกจะก่อให้เกิดความเข้าใจอันเป็นกระบวนการสร้างคุณภาพในการตัดสินใจเชิงนโยบายที่ดีขึ้น เพราะสื่อมวลชนเป็นได้ทั้งผู้เสนอข้อมูลและเป็นเวทีความคิดเพื่อให้ทุกฝ่ายปรับตัวเข้าหากัน อันจะนำไปสู่การเกิดคุณภาพของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ทำให้แต่ละกลุ่มอยู่ในสังคมร่วมกันได้

กลุ่มนักการเมือง

กลุ่มนักการเมือง คือ กลุ่มที่มีลักษณะการจัดตั้งคล้ายคลึงกับกลุ่มผลประโยชน์ แต่มีความลับซับซ้อนมากกว่า เมื่อมีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ เรียกว่า พรรคราษฎร์เมือง พรรคร

การเมืองมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยมุ่งหวังที่จะได้รับเลือกตั้ง ใน การเลือกตั้งแต่ละครั้ง และหวังที่จะเป็นฝ่ายขัดตั้งรัฐบาลมากกว่าที่จะเป็นฝ่ายค้าน ดังนั้น พรรคราษฎรเมืองจึงต้องพิจารณาคัดเลือกสมาชิกของพรรค ที่พิจารณาแล้วว่ามีชื่อเสียง มีความ สามารถพูดที่จะชนะใจประชาชน และได้รับการเลือกตั้ง เป็นผู้ดูงแบ่งบัน

นักการเมืองที่มีชื่อเสียง นอกจากจะหาเสียงให้ตนเองแล้วยังต้องช่วยสมาชิกในพรรคร ที่มีชื่อเสียงน้อยกว่าในการหาเสียงด้วย เนื่องจากถ้าพรรคมีจำนวนสมาชิกสภาพแทนรายภูร (ส.ส.)มากพอจะมีอิทธิพลต่อการขัดตั้งรัฐบาล ซึ่งเป็นหนทางสู่การบริหารประเทศชาติต่อไป

พรรคราษฎรเมืองย่อมต้องการเดียงสนับสนุน ดังนั้น พรรคราษฎรต้องการสมาชิกเป็นจำนวนมาก การที่จะมีสมาชิกมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการดำเนินงานทางการเมืองของพรรคน โดยนาย ของพรรคร คุณสมบัติของหัวหน้าพรรคร และความมีชื่อเสียงของ ส.ส. ในพรรคร ฯลฯ สมาชิกของ พรรคนอกจากจะประกอบด้วยประชาชนทั่วไปแล้ว ยังมามากกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ เนื่องจาก กลุ่มผลประโยชน์จะพยายามเข้ามายังการเมือง ที่มีนโยบายสอดคล้องกับผลประโยชน์ของกลุ่ม ในขณะเดียวกันก็เป็นฐานเสียงให้นักการเมือง พรรคราษฎรเมืองจะเติบโตเป็นพรรครใหญ่ได้ต้องมี ฐานเสียงที่มากพอ ฐานเสียงที่กว้างออกไปจะครอบคลุมประชากรในวงกว้าง ซึ่งหมายถึง ความ หลากหลายของกลุ่มคน ซึ่งกลุ่มคนที่แตกต่างกัน ย่อมมีผลประโยชน์ที่แตกต่างกันไป ดังนั้น พรรคราษฎรเมืองใหญ่จึงต้องพยายามประสานผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันของกลุ่มที่เป็นฐาน เสียงของตน และสร้างความนิยมให้กับพรรครโดยมีนโยบายที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแก้ไข ปัญหาที่ประชาชนกลุ่มต่างๆ เพชญอยู่ หรือมีนโยบายที่สะท้อนให้เห็นถึงข้อความสามารถของ พรรคราษฎรในการรับรู้ปัญหาทั้งในเชิงกว้างและเชิงลึกและสามารถเข้าไปแก้ปัญหานั้นๆ ได้ ถ้ามี โอกาส ซึ่งหมายถึงการขอโอกาสจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้เลือกนักการเมืองของพรรคร เข้าไปเป็นรัฐบาลนั้นเอง

หนังสือพิมพ์กับกลุ่มนักการเมือง

หนังสือพิมพ์และนักการเมืองต่างกันมีอำนาจหรือมีอิทธิพลในตัวเอง อำนาจของนักการ เมืองที่ได้รับการเลือกตั้ง คือการเป็นตัวแทนอันชอบธรรมของประชาชนในการบริหารจัดการ ดูแลผลประโยชน์ของบ้านเมือง ถ้าจึงได้เป็นผู้จัดตั้งรัฐบาลอำนาจในการจัดการยังเด่นชัดขึ้น

การบริหารจัดการนี้หมายรวมถึง การจัดสรรผลประโยชน์ เช่น การจัดสรรงบประมาณ และการระดมสรรพกำลังต่างๆ เพื่อกระทำการให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การให้นโยบายแก่ข้าราชการ ประจำทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ผนองค์รักษากลางเวลล้อม เป็นต้น แม้จะเป็นอำนาจอันชอบธรรม แต่ออำนาจของนักการเมืองมักถูกมองในเชิงลบอยู่เสมอ ทั้งนี้ เนื่องจากอำนาจทางการเมือง เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้มากที่นักการเมืองจะจัดสรรผลประโยชน์ แก่พรรคพวกของตน แก่ฐานเสียง ทั้งนี้เพื่อความมั่งคั่งของตน และเพื่อผลการเลือกตั้งในอนาคต ในกรณีเช่นนี้นักการเมืองจึงต้องประชาสัมพันธ์ตนเองในเรื่องการทำงานให้สาธารณชนเข้าใจ ซึ่งสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์นบทบาทเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีอำนาจในตัวเอง ซึ่งอำนาจนี้แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. อำนาจเชิงโครงสร้าง ได้แก่ ความเป็นสถาบันสาธารณะของหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีบทบาทการทำงานเพื่อประชาชนมาตั้งแต่เริ่มแรก และเป็นบทบาทที่ไม่เปลี่ยนแปลง หนังสือพิมพ์ยังสามารถเข้าถึงประชาชนที่มีขนาดใหญ่และหลากหลายในเวลาอันรวดเร็วอีกด้วย
2. อำนาจเชิงจิตวิทยา หนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน ในความรู้สึกของประชาชนนั้น สื่อมวลชนเป็นสถาบันที่เสนอข่าวสาร ข้อเท็จจริง อย่างตรงไปตรงมา ไม่แอบแฝงอย่างนักการเมือง หนังสือพิมพ์จึงน่าเชื่อถือและน่าไว้วางใจ
3. อำนาจเชิงปัทสถาน ตามบรรทัดฐานของสังคม หนังสือพิมพ์ถูกมองว่าเป็นผู้สืบเสาะ แสวงหาข่าวสารมาเสนออย่างเป็นกลาง บุคคลที่ไม่ยุติธรรมมาติดต่อ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์ ปัญหาของสังคม ทั้งนี้โดยมีเสรีภาพและความรับชอบ ดังนั้น จึงได้รับความไว้วางใจ ทำให้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีอำนาจในตัวเอง

นักข่าวการเมือง มองผู้สมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส) ว่า ส.ส ส่วนใหญ่คิดว่าตนได้รับเลือกตั้ง เพราะเป็นที่ยอมรับของประชาชน แต่เบื้องหลังแล้วนโยบาย และการจัดองค์กรของพรรคมีส่วนเกินครึ่ง อีกครึ่งหนึ่งมาจากความเป็นผู้นำหรือภาพพจน์ ของหัวหน้าพรรค คุณค่าของผู้สมัครที่แท้จริงมีเพียง 3 – 5 % เท่านั้น (ยกเว้น ส.ส ที่โดดเด่น เป็นพิเศษ) และสื่อมวลชนนั้นมองเป็นผู้เผยแพร่ภาพพจน์ของหัวหน้าพรรค และนโยบายของพรรคร (Steven, Geoffrey 1980 : 10)

ประเด็นนี้มีอยู่ว่า สาธารณชนได้เห็น “ไดรับรู้” ภาพที่แท้จริงของหัวหน้าพรรค ของนักการเมือง ตลอดจนนโยบายของพรรคอย่างละเอียด ถี่ถ้วน ถูกต้อง ในระยะเวลาที่นานพอสมควรหรือไม่

ในด้านการเลือกตั้ง สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสารอย่างรวดเร็ว แต่ก็ไม่ใช่ ดังนั้น การเชิญผู้นำพรรคการเมืองมาเดลน์นโยบายแข่งกัน การวิเคราะห์เปรียบเทียบนโยบายของพรรคการเมืองทางโทรทัศน์ จึงเป็นการสื่อสารที่รวดเร็ว มีอิทธิพลต่อกันดู แต่ขาดประสิทธิภาพ สื่อสิ่งพิมพ์จะสามารถวิเคราะห์ เจาะลึก และรับฟังความคิดเห็นได้ดีกว่า ในบางประเทศเมื่อมีการเสนอผู้ลงเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์จะทำหน้าที่ตรวจสอบ บุคคล ผู้นั้นทั้งทางด้านประวัติส่วนตัว ความรู้ความสามารถ ผลงาน วิสัยทัศน์ ผลกระทบนั้น เป็นที่รู้จักกันดีในทุกแห่งทุกมุม เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประชาชนในการเลือกตั้ง งานอาจกล่าวได้ว่า สื่อมวลชนเป็นผู้สร้างบรรทัดฐานของผู้นำทำการเมือง ถ้าผู้สมัครคนใดไม่ได้เด่นพอ ก็จะถอนตัวไปเอง หรือไม่ได้รับการเลือกตั้ง

การเผยแพร่ข่าวสารของนักการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์นั้น นักการเมืองหรือรัฐบาล มักใช้ 2 วิธี ได้แก่ การทำเอกสารแจก และการให้สัมภาษณ์ หรือทำทั้งสองอย่างในเวลาเดียว กัน การแจกเอกสารหรือแผลงการณ์ (Handout) และข่าวแจก (Press Release) เป็นสิ่งที่ นักการเมืองนิยม เนื่องจากสามารถเรียบเรียงเรื่องราวได้ตามที่ต้องการแต่มีข้อจำกัดคือ ผู้สื่อ ข่าวอาจต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือต้องใช้เวลาศึกษาเอกสารเหล่านั้น ล้วนการให้สัมภาษณ์ สามารถให้ข้อมูลค่าสูง และเสนอความคิดเห็นได้ แต่ก็อาจผิดพลาดได้ง่ายถ้าภูมิปัญญาในบางเรื่องที่ไม่ได้คาดคิด

ในสถานการณ์ที่ร่วงเร่ ผู้สื่อข่าวมีเวลาจำกัดที่จะต้องปิดข่าว นักการเมืองจึงอาจจะ ให้ข้อมูลเฉพาะส่วนที่เป็นประโยชน์ของตน โดยใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ เพย์แพร์แนวคิด นโยบาย สื่อมวลชนที่ขาดการวิเคราะห์ หรือสื่อมวลชนที่มีงานล้นมือ และไม่เขียนขั้นเบื้องพื้น นักโน้มเอียงที่จะยอมรับเอกสารแจก โดยขาดการวิเคราะห์ ทำให้กลายเป็นสื่อเพื่อประชาชนสัมพันธ์นักการเมืองโดยไม่รู้ตัว

การปฏิบัติหน้าที่ของนักหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองนั้น มีอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1. การให้คำอธิบาย (Political Articulation หรือ Simplification) ได้แก่ การที่ผู้สื่อข่าวนำข้อมูลที่ได้รับมา ซึ่งมักจะมีความสับสนซ้อน มาทำความเข้าใจ แล้วเขียนออกมาเป็นข่าว นบทความ บทวิจารณ์ หรืออื่นๆ ที่ประชาชนคนอ่านเข้าใจได้ง่าย การที่จะกระทำเช่นนี้ได้ ผู้สื่อข่าวจะต้องสั่งสมความรู้ และประสบการณ์ที่มากพอ ในที่สุดก็จะเป็นผู้เชี่ยวชาญข่าวการเมืองได้ ผู้สื่อข่าวที่ไม่ชำนาญพอด้วยต้องใช้เวลานานในการเรียนเรื่องราว ความจำกัดด้านเวลาทำให้ถูกแหล่งข่าวหลอกได้ง่าย

2. การจัดภาระ และการเป็นนายทวารข่าวสาร ได้แก่ การกำหนดว่า จะรายงานเหตุการณ์ใดหรือไม่ จะสัมภาษณ์ นักการเมืองผู้ใดหรือไม่ในเวลาใด ตลอดจนจะตั้งคำถามว่า อาย่างไร และจะนำออกเผยแพร่หรือไม่เวลาใด สิ่งนี้มีผลต่อการรับรู้ และการตัดสินใจด้านการเมืองของประชาชน

3. การติดตามเรื่อง ได้แก่ การที่ผู้สื่อข่าว ติดตาม ศึกษาเหตุการณ์ที่เป็นข่าวหรือสถานการณ์ที่น่าสนใจอย่างต่อเนื่อง จนเรื่องนั้นปรากฏความจริงอย่างกระจ่างแจ้ง การติดตามเรื่องมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้รับข่าวสาร ตัวอย่างเช่น การติดตามผลงานของนักการเมืองว่า ได้ดำเนินงานตามที่แฉลงไว้ หรือหาเสียงไว้หรือไม่ การติดตามเรื่องมักมีผลต่อการทำงานของนักการเมือง และฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่บ่อยครั้งที่ไม่มีการติดตาม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การที่ผู้สื่อข่าวมีภารกิจมาก และมีภารกิจใหม่ๆ เข้ามาทุกวัน หรือการที่ต้องใช้ความพยายาม และเงินในการติดตามเรื่อง บางครั้งติดตามแล้ว ผลที่ได้ ไม่ค่อยน่าสนใจนัก หรือติดตามแล้วไม่ได้รับการตีพิมพ์ เป็นต้น

กลุ่มข่าวราชการประจำ

ข่าวราชการประจำถือว่าเป็นกลุ่มที่มีความมั่นคงในหน้าที่การทำงานมาก มีอัชญาการทำงานที่ยาวนาน เป็นกลไกในการบริหารงานของรัฐ ดังนั้น จึงมีบทบาทในการที่จะปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือแผนงานที่วางไว้ โดยทั่วไป รัฐมนตรีที่ดูแลข้าราชการประจำนั้น มักหมุนเวียนกันไปตามภาระ ดังนั้นข่าวราชการประจำจึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย แต่ก็อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนักการเมือง

ความก้าวหน้าของข้าราชการอยู่ที่การได้เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่ง เพราะระดับที่สูงขึ้นหมายถึง การมีอำนาจและอิทธิพลในหน่วยงานนั้น แต่ในหน่วยงานราชการมักมีคนมาก และมีระเบียบปฏิบัติที่บุ่งบาก ซับซ้อน โอกาสการเลื่อนขั้นในระดับที่สูงๆ จึงไม่ใช่จะได้ง่ายๆ แต่เมื่อมีการปรับเปลี่ยนทางการเมือง รัฐมนตรีมีอำนาจในการสั่งเปลี่ยนโยกย้าย พิจารณาความคิดความชอบของข้าราชการได้ ดังนั้น นอกจากการเลื่อนขั้นตามขั้นตอนทางราชการปกติแล้ว บอยครึ้งก็อาจมีการโยกย้ายภายในระบบอุปถัมภ์ด้วย

ในทางปฏิบัติ ข้าราชการการเมืองหรือนักการเมืองมีผลประโยชน์ร่วมกันกับข้าราชการประจำ (Mutual Interest) ประโยชน์ของนักการเมือง ได้แก่ การกำหนดให้ข้าราชการประจำปฏิบัติงานให้เกิดผลงานเป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณะ ซึ่งจะเน้นกลุ่มที่เป็นฐานเสียง เป็นหลัก เมื่อข้าราชการสนองนโยบายด้วยดี ก็จะได้รับการเลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งเป็นผลประโยชน์ต่างตอบแทน ส่วนข้าราชการที่ไม่ฝึกໄฟการเมืองหรือข้าราชการที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบายของนักการเมืองก็อาจจะไม่เจริญก้าวหน้าในอาชีพเท่าที่ควร ดังนั้นปัญหาของข้าราชการประจำ จึงมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ความสามารถในการสร้างระบบเพื่อรักษาบุคลากรที่เก่งที่สุดและดีที่สุดไว้ ในการทำงานดังแต่เริ่มแรกมักจะมีคนเก่ง และคนดีเข้าสู่ระบบราชการอยู่เนื่องๆ แต่เมื่อทำงานไประยะหนึ่ง ระบบราชการที่มักจะทำงานด้วยความซ้ำซ้อน ล่าช้า และมีระบบอุปถัมภ์ ทำให้ข้าราชการเดือดร้อน คนที่มีความสามารถ มักจะลาออกไป

2. การมีข้าราชการประเภท เช้าชามເບື້ນຫາມ (Deadwood) ในระบบบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพ มักก่อให้เกิดข้าราชการที่เบื่อหน่ายการงาน ทำงานเพื่ออญ่องดไปแต่ละวัน ไม่ขับขันแข็ง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ถูกมองเป็นคนลื้นงาน เมื่อมีข้าราชการประเภทนี้มากขึ้น การบริหารประเทศเนื้อyle ทำให้เกิดผลเสียต่องานต่างๆ ภาระจะตกอยู่กับประชาชนผู้เสียภาษี

เนื่องจากโลกในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นโลกแห่งการแข่งขัน และการเพิ่มประสิทธิภาพ ข้าราชการต้องพัฒนาตนเองให้ทำงานรับใช้ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน การจำกัดจำนวนข้าราชการ การเกณฑ์ก่อนกำหนด การกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ

(Job Description) ล้วนแต่เป็นการผลักดันให้ข้าราชการประจำเพิ่มประสิทธิภาพของตนเอง ทั้งสิ้น

หนังสือพิมพ์กับข้าราชการประจำ

ข้าราชการประจำโดยเฉพาะข้าราชการระดับบริหารจะให้ความสำคัญกับข้อมูลข่าวสารมาก ข้าราชการระดับสูงจะติดตามอ่านหนังสือพิมพ์เพื่อให้เข้าใจถึงประเด็นปัญหาตลอดจนนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับงานของตน เพราะข้าราชการจะเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา

นักการเมืองมักมีนโยบายที่ต้องการให้ข้าราชการปฏิบัติเพื่อสนองนโยบาย กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ก็ต้องการให้ข้าราชการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ของกลุ่มเช่นเดียวกัน ถ้าความต้องการของทุกฝ่ายตรงกัน ข้าราชการก็ทำงานง่าย แต่ถ้าขัดแย้งกัน ข้าราชการเป็นคนกลางที่ต้องทำงานอย่างระมัดระวัง และบางครั้งนโยบายของนักการเมืองก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ ตามอิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์อีกด้วย ข้าราชการจึงต้องติดตาม พึงพาข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ให้รู้ถึงความเป็นไปต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถวิเคราะห์แนวโน้มของเหตุการณ์ได้ ข้าราชการที่เก่ง จะสามารถเสนอแนะนักการเมืองในการดำเนินนโยบายต่างๆ ได้ด้วย

ในส่วนของหนังสือพิมพ์ มักจะต้องการข่าวสารข้อมูลเชิงลึกจากข้าราชการ เพราะทราบว่าข้าราชการ คือผู้ที่ปฏิบัติงานในเรื่องนี้นานา เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและแก้ปัญหามาโดยตลอด ดังนั้นข้อมูลจากข้าราชการจะทำให้หนังสือพิมพ์สื่อข่าว วิเคราะห์ได้ถูกต้อง ละเอียดลึกซึ้ง แต่โดยทั่วไป ข้าราชการจะระมัดระวังตัวมากในการให้ข่าว ส่วนมากจะพยายามให้เป็นข่าวแรก (Press Release) ถ้าจำเป็นต้องให้สัมภาษณ์มักจะให้ข้อมูลที่ผสมผสานระหว่างความจริงกับเหตุผลของฝ่ายราชการ หรือฝ่ายรัฐบาลซึ่งไม่เพียงพอต่อการทำข่าว ในบางโอกาสข้าราชการระดับผู้ใหญ่ก็เลือกให้ข้อมูลเชิงลึก และให้ข้อเท็จจริงต่างๆ แก่หนังสือพิมพ์ หรือผู้สื่อข่าวที่เชื่อถือได้ เพื่อให้หนังสือพิมพ์รายงานข่าวสาร ได้ถูกต้อง ตรงกับความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการรับข่าวสารของประชาชน ในกรณีเช่นนี้กันหนังสือพิมพ์มักจะรักษาความลับของแหล่งข่าวไว้เป็นอย่างดี

โดยทั่วไปหนังสือพิมพ์จะไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือโจมตีข้าราชการประจำอย่างรุนแรง เหมือนการโจมตีนักการเมือง หรือกลุ่มผลประโยชน์ เพราะถือว่าข้าราชการเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่มีความยั่งยืน ข้อมูลในลักษณะ ลึกๆ (Inside Information) ที่หาไม่ได้จากที่อื่น มักได้มาจากข้าราชการประจำ (ที่ไม่เปิดเผยแหล่งข่าว)

กล่าวโดยรวมแล้ว หนังสือพิมพ์ยอมมีความสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ ที่มีบทบาทในการตัดสินใจเชิงนโยบายของสังคม ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มนักการเมือง และกลุ่มข้าราชการประจำ ในด้านของหนังสือพิมพ์ ความสัมพันธ์ยอมเป็นไปเพื่อสืบป่าวาข้อมูล แล้วรายงานให้ประชาชนได้รับรู้ ในด้านของกลุ่มต่างๆ ความสัมพันธ์ยอมเป็นไปเพื่อประชาสัมพันธ์ เผยแพร่แนวคิด ผลงาน ให้สังคมยอมรับ แม้ว่ากลุ่มต่างๆ จะมีความสามารถในการผลิตสื่อของตนเอง เช่น จดหมายข่าว หนังสือพิมพ์ของหน่วยงาน ฯลฯ แต่อิทธิพลที่แท้จริงซึ่งมีผลต่อภาพพจน์ ย่อมมาจากการหนังสือพิมพ์ ซึ่งประชาชนเชื่อว่า มีความเป็นกลาง หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มต่างๆ ในสังคมประชาธิปไตย คนจำนวนมากได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากสื่อมวลชน ซึ่งการจะใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ข้อมูลเหล่านี้ต้องเป็นจริง เป็นกลาง และมากพอ แต่ในความเป็นจริง แม้แต่ผลเมืองที่มีความรู้ดี ก็ยังมีช่องว่างในการรับรู้ และทำความเข้าใจกับความเป็นจริง (Reality) การตัดสินใจของคนเราจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลที่มีข้อจำกัด (Bounded Rationality) (Herbert A. Simon 1992 : 266-267)

เมื่อเป็นเช่นนี้ หนังสือพิมพ์จึงมีบทบาท และหน้าที่อย่างสำคัญยิ่งต่อสังคม หนังสือพิมพ์ต้องระหันกอยู่เสมอว่า ได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความรับผิดชอบแล้ว หรือยัง ท่ามกลางผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ที่พร้อมจะใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนได้ตลอดเวลาเมื่อมีโอกาส